

דַּאִיהוּ חֲתִיף דִּינָא עַל כְּלָא וראה איך שהוא עומד לפני מלאך ה' זהו

מט"ט הנקרא נע"ר שהוא ראש המתיבתא שהוא פוסק את הדין על כולם.

הוא השטן הוא הממונה על גהינם הוא העומד בדין ומשטין

וְהַשָּׁטָן, מֵאֵן וְהַשָּׁטָן מִי הוּא הַשָּׁטָן. הֵהוּא דְמִמְנָא, עַל

נַפְשָׁתָא בְּגִיהֵנָם הוּא הַמְמוּנָה עַל הַנַּפְשׁוֹת שְׁבִגִיהֵנָם,

דְּתִיאוּבְתִיָּה לְמִיסַב לֵיהּ, וְתִדְרִיר קַיִימָא וְאָמַר הֵב הֵב,

הָבּוּ חֲתִיבִין לְגִיְהֵנָם שְׁתֵּאוּתוֹ וְחִשְׁקוֹ לַקַּחַת אֶת הַנֶּפֶשׁ לְגִיְהֵנָם וְתִמִּיד הוּא עוֹמֵד

וְאֹמֵר תֵּן תֵּן, תֵּנוּ לִי הַרְשָׁעִים לְגִיְהֵנָם. לְשִׁטְנוֹ, לְאֲדַכְרָא חוּבּוּי וְהוּא הִיָּה

עוֹמֵד בְּדִין שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עַל יְמֵינוּ כְּדִי לְהַשְׁטִין וּלְקַטְרֵג עֲלָיו לְהַזְכִּיר חֲטָאִיו.

בְּדִין וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן יִגְעַר בְּךָ הַשָּׁטָן וַיִּגְעַר ה'

בְּךָ, תִּרְיִן גְּעָרוֹת אִמָּאֵי לְמָה הַזְכִּיר פַּעֲמִיִּים גַּעְרָה. אֶלָּא חֵד

לְדוּמָה אֵלָּא גַעְרָה אַחַת הִיא לְמִלְאָךְ הַמְמוּנָה עַל הַגִּיְהֵנָם שֶׁשְּׁמוֹ דוּמָה. וְחֵד,

לְהֵהוּא דְנַפְקָא מִגִּיְהֵנָם, דְּקַיִימָא תִּדְרִיר לְאִסְטָאָה וְאַחַד

לְאוּתוֹ מִלְאָךְ הַיּוֹצֵא תִמִּיד מִהַגִּיְהֵנָם וְעוֹמֵד תִּמִּיד לְהַשְׁטִין וּלְקַטְרֵג.

השטן מתגלם ומתלבש בדיוקן שור וחוטף אותם ומעבירם לדומה

תָּא תַּזִּי בָּא וְרָאָה הֵהוּא שָׁטָן עֲלָאָה נְחִית כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ

אוּתוֹ הַשָּׁטָן הַעֲלִיזוֹן יוֹרֵד לְמַטָּה כְּמוֹ שְׁבִיאֵרוּהוּ, דְּאֲגָלִים בְּדִיּוּקְנָא

דְּשׁוּר וּמִתְגַּלֵּם וּמִתְלַבֵּשׁ בְּדִיּוּקְןֵן שֶׁל שׁוֹר שֶׁהוּא אַחַד מִד' אֲבוֹת נְזִיקִין, וְכֹל אֵינּוֹן

רוחין בישין, דאתדנו לאעלא בגיהנם, לחיף לון
 ברגעא חדא, וחטף לון וכל אותם הרוחות החוטאות שנידונים ליכנס לגיהנם
 הוא בולע אותם ברגע אחד וחוטף אותם, ונחית ויהב לון לדומה,
 לבתר דבלע לון ולאחר שהוא חוטף ובולע אותם הוא יורד ומוסר אותם לדומה
 [עג]. ודא הוא דכתיב וזהו שכתוב, ויאמר מואב אל זקני
 מדין, עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו כלחוד
 השור, דאשתמודע הוא השור הנודע שהוא השטן העליון, השור
 דקיימא לביש על כל בני עלמא שהוא השור העומד להרע לכל בני
 העולם והוא לוחך את ירק השדה, אינון רוחין דבני נשא,
 דאינון ירק השדה הם הנשמות של הבני אדם שנקראים ירק השדה.
 השדה, ההוא שדה דאשתמודע והשדה היא השדה העליונה מלכות
 הקדושה הנקראת 'חקל תפוחין קדישין' והם התולדות שלה.

חוזקו של השור בעיקר בימי ניסן ותשרי

אמר רבי יוסי לרבי חייא, אי הכי, חכים הוה בלק אם כן הוא
 נמצא שבלק היה חכם ויודע את כל מה שאמרת לעיל. אמר ליה ודאי
 אמר לו ודאי שכך הוא, והכי אצטריך ליה למנדע כל ארחוי
 דההוא שור וכך הוא היה צריך לדעת את כל דרכיו של אותו שור המזיק, ואי

[עג] וזהו שאמר עליו רוד המלך "לולי ה' חניגה איתא. עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי" ובגמרא

הלימוד היומי

לָא יִדְעֵי לְהוֹ, לָא יְכִיל לְמַעַבְדַּד חֲרָשׁוּי וְקִסְמוּי וְאִם הוּא לֹא
 הִיָּה יוֹדֵעַ אֶת דְּרָכָיו לֹא הִיָּה יֹכֵל לַעֲשׂוֹת אֶת כְּשָׁפָיו וְקִסְמוּי. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי
 חִיָּיא וְדָאֵי הֵכִי הוּא, וַיֵּאֱוֹת אָמַרְתָּ וְדָאֵי כִךְ הוּא וַיִּפֶּה אִמְרַתָּ.
 וְתוֹקְפִיָּה דִּהְהוּא שׁוֹר, מִכִּי מִכְרִיזוּ עַל הַתְּבוּאָה וְחוּזְקוֹ שֶׁל
 אוֹתוֹ הַשׁוֹר הוּא בַעֲיָקֵר בִּימֵי נִיסָן וְתִשְׁרֵי שְׁהֵם הַיָּמִים שְׁבָהֵם מִכְרִיזִים עַל הַתְּבוּאָה כִּי בִּנְיָסָן
 נִידוּנִים עַל הַתְּבוּאָה וּבִתְשֵׁרֵי נִידוּנִים הַנְּשֵׁמוֹת שְׁהֵם תְּבוּאוֹת הַשְּׂדֵה הָעֲלִיוֹנָה. (כַּאֲן חֶסֶר)
 כָּל אֵינּוֹן יוֹמִין דְּמִכְרִיזִין וְכֹל אוֹתָם יָמִים שְׁמִכְרִיזִים עַל הַתְּבוּאָה שְׁהֵם יָמֵי
 נִיסָן וְכֹל יוֹמִין דְּמִכְרִיזִין עַל רוּחֵיהוֹן דְּבִנְיָנָא וְנִשְׂאָ וְכֹל אוֹתָם יָמִים
 שְׁמִכְרִיזִים עַל נְשֵׁמוֹת בְּנֵי אָדָם. וְאֵינּוֹן יוֹמֵי נִיסָן, וַיּוֹמֵי תִשְׁרֵי שְׁהֵם יָמֵי
 נִיסָן וְתִשְׁרֵי אִזְ חוּזְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ הַשׁוֹר לַעֲמוּד וְלַהֲשֵׁטִין וְלַקְטָרְגַּ, וְדָא אֶתְמַר וְהָרִי
 נִתְבָּאֵר.

רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הִגִּיעוּ לְבֵית רַב הַמְּנוּנָא סְבָא וְהָבִין שְׁלוֹ נִרְתַע מֵהֵם
 רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הָווּ אֲזֵלֵי בְּאוֹרְחָא רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה
 הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ, מָטוּ לְהַהוּא אֶתְרָא דְכִפָּר סְכַנְיָן, דִּהְוָה
 תַּמָּן רַב הַמְּנוּנָא סְבָא הִגִּיעוּ לְאוֹתוֹ מִקּוּם שְׁבוּ הִיָּה נִמְצָא רַב הַמְּנוּנָא סְבָא
 וְהוּא כִפֵּר סְכַנְיָן, אֶתְתַּאֲרַחוּ בְּאֶתְתָא דִּילֵיהּ וְרַב הַמְּנוּנָא סְבָא כִבֵּר נִפְטַר
 וְהֵם הִתְאֲרַחוּ אֶצֶל אִשְׁתּוּ, דִּהְוָה לָהּ בְּרָא חֲדָא זַעֲרָא, וְכֹל יוֹמָא
 הָוָה בְּבֵי סְפָרָא וְהִיָּה לוֹ בֶּן אֶחָד קָטָן וְכֹל הַיּוֹם הוּא הִיָּה בְּבֵית הַסֵּפֶר עוֹסֵק בְּתוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, הַהוּא יוֹמָא סְלִיק מִבֵּי סְפָרָא, וְאֶתְתָא לְבֵיתָא,

חָמָא לֹזַן לְאֵלִין חֲפִימִין אֹתוֹ הַיּוֹם כְּשָׁחֹזַר מִבֵּית הַסֹּפֵר רָאָה אֶת אֹתָם
 הַחֲכָמִים בְּבֵית. אָמְרָה לֵיהּ אֲמִיהָ, קָרִיב לְגִבֵּי אֵלִין גּוֹבְרִין
 עַלְאִין וְתִרְוּחַ מְנִייהוּ בְּרִכָּאן. אִמְרָה לוֹ אִימוֹ לֶךְ תִּתְקַרֵב אֶצֶל אֹתָם
 הַגְּדוּלִים וְתִרְוִיחַ שְׁתִּקְבַּל מֵהֶם בְּרִכּוֹת קָרִיב לְגִבֵּייהוּ נִתְקַרֵב אֶצֶל־עַד לָא
 קָרִיב, אֲהַדְרַר לְאַחֲזָרָא וְטֵרַם שְׁקֵרַב אֶצֶל־נִרְתַע וְחֹזֵר לְאַחֲזָרִי. אָמַר
 לֵיהּ לְאֲמִיהָ, לָא בְּעֵינָא לְקַרְבָּא לְגִבֵּייהוּ אִמַר לֵהּ לְאִימוֹ אִינִי
 רוּצָה לְקַרֵב אֶצֶל־. דִּהָא יוֹמָא דָּא לָא קָרוּ קְרִיאַת שְׁמַע כִּיּוֹן
 שְׁהִיּוּם הֵם עֵדִין לָא קְרָאוּ קְרִיאַת שְׁמַע וְכִבְרַ עֵבֵר זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע, וְהָכִי אֹלְפִי
 לִי, כֹּל מֵאֵן דִּלָּא קָרִי קְרִיאַת שְׁמַע בְּעֹנְתִיהָ, בְּנִדְוִי
 הוּא כֹּל הַהוּא יוֹמָא וְכִךְ לִימְדוּנִי רַבּוּתִי כִּי כָל מִי שְׁלָא קוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע
 בְּזַמְנָה הוּא בְּנִדְוִי כָל אֹתוֹ הַיּוֹם.

הַחֲכָמִים עִסְקוּ בְּמִצְוֹת הַכְּנֶסֶת כֻּלָּה וְלִכְּן לָא קְרָאוּ קְרִיאַת שְׁמַע

שְׁמַעוּ אִינּוּן וְתִוּוּהוּ שְׁמַעוּ רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה אֶת דְּבָרֵינוּ שְׁאִמַר לְאִימוֹ
 וְתַמְהוּ עַל הַשְּׁגוּתוֹ הַגְּדוּלוֹת, אָרִימוּ יְדֵייהוּ וּבְרִיכוּ לֵיהּ
 הֲרִימוּ יְדֵיהֶם וּבִירְכוּ אֹתוֹ. אָמְרוּ וְדָאִי הָכִי הוּא אִמְרוּ וְדָאִי כִךְ הוּא שְׁעֵדִין
 לָא קְרִינוּ קְרִיאַת שְׁמַע הַיּוֹם. וְיוֹמָא דָּא אֲשֶׁת־דִּלְנָא בְּהַדִּי חֲתָן
 וְכֻלָּה, דִּלָּא הוּא לֹזַן צְרִכֵיהוּ, וְהוּוּ מִתְאַחֲרֵן לְאַזְדִּיּוּגָא
 מִטַעַם שְׁהִיּוּם הַתַּעֲסָקְנוּ בְּמִצְוָה חֲשׂוּבָה מְאֹד שֶׁל הַכְּנֶסֶת כֻּלָּה כִּי אִסְפְּנוּ צְדָקוֹת לְחֲתָן וְכֻלָּה
 שְׁלָא הִיָּה לְהֵם כְּדִי צְרִיכֵן וּבִשְׁבִיל זֶה הִתְעַכְּבוּ מִלְּהַתְחַתֵּן, וְלָא הוּא בְּרַ נֶשׁ